

[Stein.]

o. s. v. Det hele er lagt op til en stor Administration efter de bedste Mønstre, og dette kan dog vistnok ikke helt siges at være i Overensstemmelse med de Forudsætninger, som gjorde sig gældende, da den høje Rigsdag vedtog den Lov, der her er Tale om. Der er i det hele taget Grund til at advare mod den om sig gribende Administration paa alle Omraader, fordi den lidt efter lidt puster Budgettet op, indtil Rammerne sprænges; selv naar man gaar til en Forenkling, en Omlægning, saaledes som det paa det foreliggende Budgetforslag sker med Politiet, kan man være ganske sikker paa, at det resulterer i nye Stigninger, hvilket ogsaa er Tilfældet her.

I de sidste 5 Aar er Skatterne, saaledes som det ogsaa er fremhævet i det andet høje Ting, steget med 100 Mill. Kr., og hvis man tager en 10-Aars Periode, er Tallet betydeligt større. Den højtærede Finansminister har i det andet høje Ting forsøgt at afsvække Indtrykket af disse Tal ved at henvise til, at i samme Tidsrum er Befolkningens skattepligtige Indtægt steget med 800 Mill. Kr. Naar Staten nøjes med at tage det ene Hundrede Millioner Kroner, er den altsaa efter Ministerens Mening optraadt meget beskedent. Hvis den højtærede Minister imidlertid virkelig ønsker at se Tingene i deres Sammenhæng, maa han ogsaa tage i Betragtning, at de økonomiske Forhold bevæger sig i Bølgedal, at det uaf-ladeligt skifter med gode og daarlige Tider. Den Stigning i Skatteevnen, som Ministeren henviser til, maa ses paa Baggrund af en foregaaende mindre gunstig Periode, der har slaaet alvorlige Saar. Dette er naturligvis vanskeligt at paapege i Enkeltheder, men det lader sig dog bl. a. konstatere, at i den 4-aarige Periode fra 1. Januar 1932, altsaa fra det Tidspunkt, da Kronen blev skilt fra Guld, og indtil Udgangen af 1935, er der gennem Konkurs, gennem Likvidation eller paa anden Maade foretaget Nedskrivninger inden for danske Aktieselskaber til et Beløb af ikke mindre end 400 Mill. Kr. fordelt paa godt 2 000 Aktieselskaber. Bevægelsen kulminerede i 1934 med en Afgang paa ikke mindre end 832 Selskaber med en samlet Kapital paa 161 Mill. Kr. Saaledes er det altsaa gaaet inden for den Del af dansk Erhvervsliv, som er organiseret i Aktieselskabsform, men det siger sig selv, at tilsvarende Forhold har eksisteret ogsaa inden for det øvrige Erhvervsliv, og det er den Slags Ting, som man, navnlig i et kapitalfattigt Samfund, ikke fra Statsmagtens Side kan undlade at

tage i Betragtning, hvis det ikke skal give Bagslag over for Landets Erhvervsliv.

Det er paa dette Punkt, den højtærede Finansminister f. Eks. forsynder sig, naar han finder paa at udskrive en Skat paa Merindkomst, som tager sit Udgangspunkt, ikke i et Normalaar — det kunde maaske endda forsvares, selv om man i øvrigt kan strides om Tingene —, men i en Depressionsperiode, saaledes som det er Tilfældet med den Lov, som er fornyet for ikke saa længe siden. Forholdet stiller sig for saa vidt ens inden for Skibsfarten og inden for de øvrige Erhverv, men træder maaske skarpest frem inden for Skibsfarten. Jeg skal blot nævne, at af de 15 Skibsfartsselskaber, som findes optaget paa den københavnske Kursliste, havde de 7 Selskaber i Sammenligningsaarene overhovedet ingen Udbyttedeklaration, og de 4 Selskaber gav kun Udbytte i et af Sammenligningsaarene. Det understreger, at man her tager sit Udgangspunkt i en Lavperiode, ikke i et Normalaar, altsaa netop fra en Depressionsperiodes Tal. Rent bortset fra alt andet viser dette, at man her har indladt sig paa en irrational Beskatning, der er fuldkommen paa tværs af alle sunde Beskatningsprincipper.

Den høje Regering roser sig gerne af, at Statens Finanser er i Orden. Jeg har ingen Tilbøjelighed til at benægte Kendsgerninger, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at Statens Finanser er i Orden, ikke betyder, at Landets økonomiske Grundlag, det, hvorpaa vi alle, ogsaa Statsmagten, bygger, er i Orden. Naar Statsmagten i disse Aar har kunnet tage store Skattebeløb ind, skyldes det dels, at der paa visse Omraader kunstigt har været skabt en Virksomhedsudfoldelse, som ikke i Længden kan holde, dels at Verdenskonjunkturerne trods de Restriktioner, som har været herskende, ogsaa er trængt igennem her i Landet. Men man har ikke benyttet de relativt gunstige Aar til at underbygge Erhvervslivet paa en saadan Maade, at det med virkelig Styrke gaar ind i de Aar, der kommer.

Jeg kan i denne Forbindelse atter nævne, at Skibsfarten vel ingen Sinde i højere Grad end netop i disse Aar har bevist sin Betydning for Landet. Ikke desto mindre har den ikke faaet den Tilvækst, som den burde have. Faktisk er Handelsflaaden ikke blot stagnerende, men i Virkeligheden i Tilbagegang, og det er efter min Mening et meget alvorligt Memento, som burde fremkalde de alvorligste Overvejelser.